

СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ
TRIBUNAL DE JUSTICIA DE LAS COMUNIDADES EUROPEAS
SODNÍ DVŮR EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ
DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS DOMSTOL
GERICHTSHOF DER EUROPÄISCHEN GEMEINSCHAFTEN
EUROOPA ÜHENDUSTE KOHUS
ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
COURT OF JUSTICE OF THE EUROPEAN COMMUNITIES
COUR DE JUSTICE DES COMMUNAUTÉS EUROPÉENNES
CÚIRT BHREITHIÚNAIS NA gCÓMHPHOBAL EORPACH
CORTE DI GIUSTIZIA DELLE COMUNITÀ EUROPEE
EIROPAS KOPIENU TIESA



EUROPOS BENDRIJŲ TEISINGUMO TEISMAS
AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BÍRÓSÁGA
IL-QORTI TAL-GUSTIZZJA TAL-KOMUNITAJIET EWROPEJ
HOF VAN JUSTITIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN
TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI WSPÓLNOT EUROPEJSKICH
TRIBUNAL DE JUSTIÇA DAS COMUNIDADES EUROPEIAS
CURTEA DE JUSTIȚIE A COMUNITĂȚILOR EUROPENE
SÚDNY DVOR EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTEV
SODIŠČE EVROPSKIH SKUPNOSTI
EUROOPAN YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN
EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS DOMSTOL

Kontakty z Mediami i Informacja

KOMUNIKAT PRASOWY nr 26/07

20 marca 2007 r.

Opinia rzecznika generalnego w sprawach C-11/06 i C-12/06

Rhiannon Morgan / Bezirksregierung Köln i Iris Bucher / Landrat des Kreises Düren

RZECZNIK GENERALNY RUIZ-JARABO UWAŻA, ŻE WYMOGI NIEMIECKIEJ USTAWY O POMOCY NA KSZTAŁCENIE NIEZASADNIE OGRANICZAJĄ SWOBODNY PRZEPLÝW STUDENTÓW

W jego opinii uzależnianie przyznania pomocy na kształcenie w innych państwach członkowskich od tego, by nauka była kontynuacją przynajmniej rocznego uczęszczania do ośrodka niemieckiego, a ponadto odmowa przyznania takiej pomocy studentom zamieszkałym – dla celów kształcenia – w miejscowościach przygranicznych są kryteriami zniechęcającymi studentów do korzystania ze swobody przepływu oraz nadmiernymi w stosunku do zamierzonych celów.

R Morgan, obywatelka Niemiec, po ukończeniu szkoły średniej i uzyskaniu świadectwa dojrzałości w Niemczech zamieszkała w Wielkiej Brytanii, gdzie przez rok pracowała jako opiekunka do dzieci, a następnie rozpoczęła studia uniwersyteckie, w związku z którymi zwróciła się o stypendium do organów niemieckich. Stypendium tego jej odmówiono, ponieważ przepisy krajowe¹ uzależniają przyznanie go od tego, by kształcenie było kontynuacją rocznej nauki w ośrodku niemieckim.

I. Bucher, także obywatelka niemiecka, mieszkała ze swoimi rodzicami w Bonn do chwili, gdy postanowiła przeprowadzić się do Düren, niemieckiej miejscowości graniczącej z Holandią i kształcić się w niderlandzkiej miejscowości Heerlen. I. Bucher złożyła do niemieckich organów wnioski o stypendium, który został rozpoznany odmownie z powodu braku „stałego” miejsca zamieszkania w miejscowości przygranicznej, czego wymagają przepisy niemieckie.

Sąd administracyjny w Akwizgranie, do którego zwróciły się obie skarżące, wniosł do Trybunału o wypowiedzenie się w kwestii swobodnego przepływu studentów europejskich i pomocy na kształcenie w innych państwach.

W przedłożonej dzisiaj opinii rzecznik generalny Ruiz-Jarabo stoi na stanowisku, że przepisy niemieckie mają negatywny wpływ na swobodę przepływu studentów, ponieważ zniechęcają ich do korzystania z tej swobody oraz nakładają nadmierne wymagania w stosunku do zamierzonych celów.

¹ Bundesgesetz über individuelle Förderung der Ausbildung. Nowa wersja ogłoszona w dniu 6 czerwca 1983 r., BGBl I, str. 645; zmieniona ostatnio ustawą z dnia 22 września 2005 r., BGBl I, str. 2809.

Na wstępie rzecznik generalny przypomniał, że Trybunał włączył w zakres stosowania traktatu warunki dostępu do kształcenia zawodowego, co obejmuje kształcenie wyższe i uniwersyteckie. Dostęp obejmuje nie tylko rozpoczęcie, ale i kontynuację kształcenia.

W tym znaczeniu państwo członkowskie dysponuje znacznymi uprawnieniami dyskrecjonalnymi w zakresie przyznawania pomocy na kształcenie poza krajem i ustalenia warunków jej przyznawania, ale powinno przestrzegać prawa wspólnotowego, zachowując jego zasady podstawowe, w tym zasadę swobodnego przepływu.

W odniesieniu do uzależnienia przyznania stypendium od tego, by kształcenie było kontynuacją przynajmniej rocznego uczęszczania do ośrodka niemieckiego, rzecznik generalny zauważył, że warunek ten zniechęca do zapisywania się na uniwersytety w innych państwach członkowskich w celu odbycia pełnego cyklu kształcenia, ponieważ oznacza odmowę korzyści finansowych przyznawanych osobom, które w takich samych okolicznościach pozostają na terytorium pochodzenia. Zachodzi więc zatem ograniczenie swobodnego przepływu studentów.

W opinii rzecznika Ruiz-Jarabo wymóg istnienia rzeczywistego związku zainteresowanego z jego miejscem pochodzenia może uzasadniać przeszkodę w finansowaniu kształcenia w innych państwach członkowskich. Jednakże łączenie jednostki z państwem poprzez rozpoczęcie studiów ani nie odzwierciedla we właściwy sposób rzeczywistego natężenia tego łącznika, ani go nie wzmacnia.

Ponadto, uzasadnienie dotyczące niewystarczających środków budżetowych nie wyjaśnia wymogu, by studia poza krajem miały być kontynuacją przynajmniej rocznego uczęszczania do ośrodka krajowego.

Odnosnie do zgodności swobodnego przepływu z odmową przyznania pomocy studentom transgranicznym z tego powodu, że ich miejsce zamieszkania nie jest zwykłym miejscem zamieszkania i zostało wybrane wyłącznie dla celów kształcenia, rzecznik generalny stanął na stanowisku, że wymóg ten ma negatywny wpływ na swobodę przepływu ze szkodą dla osób, które w celu bardziej zaangażowanego uczęszczania na zajęcia w kraju sąsiednim przeprowadzają się do przyległych miejscowości.

Rzecznik Ruiz-Jarabo przyznaje, że względy polityki regionalnej przemawiają za przyjęciem środków wyrównujących szkody ponoszone przez obywateli, którzy mieszkają w niewielkiej odległości od innego państwa i mają poczucie, że granice oddziałują na ich możliwość wyboru ośrodka bliskiego ich miejscu zamieszkania. Jednakże w przypadku I. Bucher rzecznik generalny nie zgodził się z wymogiem, by zamieszkanie musiało mieć charakter „stały”. Łącznik miejsca zamieszkania jest wystarczający, ponieważ zwykłe miejsce zamieszkania zainteresowanego zarówno w chwili rozpoczęcia studiów, jak i przez cały okres kształcenia, znajduje się w Niemczech.

Rzecznik generalny uznał, że w obu przypadkach ustalanie pomocy w zależności od uzyskiwanych przez studentów wyników w nauce byłoby mniej ograniczające dla swobodnego przepływu.

UWAGA: Opinia rzecznika generalnego nie wiąże Trybunału Sprawiedliwości. Zadanie rzeczników generalnych polega na przedkładaniu Trybunałowi, przy zachowaniu całkowitej niezależności, propozycji rozstrzygnięć prawnych w sprawach, które rozpatrują.

Sędziowie Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich rozpoczynają właśnie rozpoznanie tej sprawy. Wyrok zostanie wydany w terminie późniejszym.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże w żaden sposób Trybunału Sprawiedliwości.

Dostępne wersje językowe : ES, CS, DE, EL, EN, FR, IT, NL, PL

*Pełny tekst opinii znajduje się na stronie internetowej Trybunału
<http://curia.europa.eu/jurisp/cgi-bin/form.pl?lang=PL&Submit=rechercher&numaff=C-11/06 i C-12/06>*

Tekst jest z reguły dostępny od godz. 12.00 CET w dniu ogłoszenia.

*W celu uzyskania dodatkowych informacji, proszę skontaktować się z
Ireneuszem Kolowcą
Tel. (00352) 4303 2878 Faks (00352) 4303 2053*

*Nagranie wideo z odczytania opinii jest dostępne przez EbS "Europe by Satellite",
serwis prowadzony przez Komisję Europejską, Dyрекję Generalną ds. Prasy i Komunikacji,
L-2920 Luksemburg, tel. (00352) 4301 35177 faks (00352) 4301 35249
lub B-1049 Bruksela, tel. (0032) 2 2964106 faks (0032) 2 2965956*